

del, Skibsfart og alle større Forretninger; man kan ikke undvære den. Selv de Lande, som vist ikke staae over os i Udvikling, have fuldkommen gennemførte Telegraphforbindelser; man kan f. Ex. i dette Dieblift telegraphere hele Spanien igennem; forskjellige italienske Stater have deres Telegraphnet, men vi mangle her aldeles Telegraphforbindelse med samtlige danske Provinser, undtagen med Fyen, hvorover Linien gaar. Naar en Deel af Landets Beboere have Telegraphlinie, er det ikke godt muligt for de andre at undvære den, forsaavidt dens Anlæg kan skee uden alt for store Offre.

Hvad Pengesagen angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg havde ventet, at den ærede Minister allerede i denne extraordinaire Session vilde have været færdig med sit Forslag og nu begjært den fornødne Sum dertil. Det er jo rygteviis kommet til vor Kundskab, at den ærede Minister af det saakaldte Rigsraad har begjært en Sum Penge til Beløb af 250,000 Rd., jeg veed ikke ret i hvilket Niemed; men maafee den skulde tjene til Telegraphvæsenet og hvad dermed staaer i Forbindelse? Det maa forøvrigt undre os at høre, at den ærede Minister har gjort en Begjæring om 250,000 Rd. til en Forsamling, der her, saa at sige eenstemmigt, er erklæret for at være en ulovlig Forsamling eller, om man vil, en Nullitet. Saalænge den danske Rigsdag bestaaer, som den endnu den Dag i Dag bestaaer, kunne vi ikke tie ganske stille, naar vi høre, at vor Finantsminister gaaer til en Forsamling, som vi heri Thinget have kaldt for ulovlig, med en Penge-Begjæring, som aldeles ikke kommer os for Nie. Det vilde maafee være henstigtsmæssigt, om den ærede Minister vilde give Thinget en Forklaring over dette Forhold.

Finantsministeren: Jeg skal indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger, idet jeg troer, at jeg i det Væsentlige blot behøver at henvise til, hvad jeg under den tidligere til mig stillede Forespørgsel i Marts Maaned d. A. har svaret, og til hvad jeg idag har havt den Ære at anføre. Den 25de

April i d. A. skrev Finantsministeriet til Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig, efterat en foregaaende Brevveksling havde fundet Sted imellem Ministerierne angaaende denne Sag, at Underhandlingerne om dette Anliggende nu overtoges af Finantsministeriet. Under samme Dato skrev Finantsministeriet til Telegraphdirecteuren og beordrede ham til at indlede de fornødne Underhandlinger med Newall & Schramm. — Derefter fortsattes disse Forhandlinger. Under 5te Juni modtoges en Skrivelse fra Newall, hvori han meddelte Underretning om den Forandring, der havde fundet Sted i Sammensætningen af Huset, og tillige udtaler Dnsse om, at man ikke destomindre vilde fortsætte Forhandlingerne med ham, saaledes som de tidligere vare blevne indledte. Under 11te Juni skrev Finantsministeriet til Generalpostdirecteuren og udbad sig hans Erklæring herover; der blev derpaa fra hans Side indhentet Dplysninger om de nærmere Forhold, som havde fundet Sted ved den foregaaende Forandring. Under 10de Juli modtog Finantsministeriet Generalpostdirecteurens Erklæring, hvori der ubetinget tilraadedes at vedblive at underhandle med Newall, og ikke at inklade sig med nogen Anden. Under 14de Juli blev derefter af Finantsministeriet taget den endelige Beslutning og meddeelt Vedkommende, at Forhandlingerne nu vare at fortsætte med Newall. Dette troer jeg vil, hvad angaaer Finantsministeriets Behandling af Sagen, være tilstrækkeligt for at see, hvorvidt den har lidt noget meget langt usornødent Ophold i Ministeriet.

Naar den ærede Folkethingsmand har spurgt om endeel andre Ting, og blandt Andet er gaaet meget udsørligt ind paa et Spørgsmaal om Betydningen af den Bevilling, som staaer i indværende Aars Statsbudget, troer jeg dog, at, hvorvidt man end vil strække Forespørgselsretten, vil man ikke kunne finde nogen meget nær eller meget naturlig Forbindelse mellem den nærværende Forespørgsel og det her berørte Punkt. Jeg skal derfor for Diebliftet ikke indlade mig paa nogen Besvarelse deraf. Hvis den ærede Folkethingsmand ønsker en særlig